

Στάδιον αγώνος – Κυριακή της Τυρινής.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Τριώδιο

«Το στάδιον των αρετών ηνέωκται»

(Στιχηρό των Αίνων)

Η ανθρωπιά, ο ανθρωπισμός, δεν αποκτιέται ούτε με τεχνικές μεθόδους, ούτε με αρχαιολατρίες και μελέτες. Ολοκληρωμένος άνθρωπος, άνθρωπος σε όλης της λέξεως και υποστάσεως τη σημασία, μόνον ο αγωνιστής, ο συνεπής χριστιανός που μάχεται να βρει το δρόμο του μπορεί να γίνει.

Αυτός που με του Θεού τη χάρη ψάχνει να βρει τον πραγματικό εαυτό του. Που ταυτίζει τη σκέψη και τις επιδιώξεις του με τα πλαίσια που ο Χριστός – ως δημιουργός Του – με τη διδασκαλία Του του απόκάλυψε. Αυτός που δε «μεριμνά και τυρβάζει περί πολλά». Αλλά βρίσκει τον προορισμό του και επιδιώκει την ταύτισή του με το Θεό. Τη θέωσή του.

Δε ζει αυτός – καθώς νομίζουν πολλοί – στα σύννεφα, ούτε ονειροπολεί παθητικά τον ουρανό. Καθώς ο Χριστός – τέλειος άνθρωπος –

έζησε ανάμεσα στον ταλαιπωρημένο και απροσανατόλιστο, τον πονεμένο και χαμένο στα σκοτάδια λαό της εποχής Του, έτσι και του Θεού ο άνθρωπος, όσο πιο πολύ ανεβαίνει και ενώνεται με τον Κύριό του, τόσο περισσότερο πλησιάζει και γίνεται «διάκονος» και υπηρέτης των ανθρώπων και των αναγκών τους.

Όσο πιο πολύ προχωρεί στην πνευματική του ανοδική πορεία, τόσο μεγαλύτερη κατανόηση και συμπάθεια δείχνει εμπράκτως για τις ανθρώπινες αδυναμίες και ατέλειες. Η καρδιά του είναι κολλημένη στο Θεό. Το Θεό που έγινε άνθρωπος, για να τον σώσει. Το Θεό που άφησε τον Ουρανό, για να ανεβάσει εκεί μαζί Του τον άνθρωπο.

Να η ισορροπία που κατορθώνει ο πνευματικός αγωνιστής. Μέσα του και γύρω του ισορροπεί τον ουρανό και τη γη. Το πνεύμα και την ύλη. Δίνει στο καθένα τη θέση του. Ξέρει πως δεν είναι χώμα μόνο η ύπαρξή του. Αλλά ούτε έχει την αυταπάτη πως δεν έχει καμιά απαίτηση, καμιά αξία το σώμα, όταν μάλιστα ορθά τίθεται στην υπηρεσία του πνεύματος.

Τότε ακριβώς και το σώμα και οποιοδήποτε άλλο υλικό αγαθό παίρνει αξία. Όταν εξυπηρετεί την πορεία του προς τα άνω. Όταν τον βοηθάει στον αγώνα του για την πνευματική του αναγέννηση. Στον αγώνα του να δώσει στο πνεύμα την ηγεμονική θέση στη ζωή του. Να γίνει έτσι ένας συνειδητά ολοκληρωμένος άνθρωπος.

* * *

Σε μια τέτοια προσπάθεια που μας βγάζει από τη ματαιότητα και μας απαλλάσσει από τα περιττά και ανούσια ενδιαφέροντα, οι δυσκολίες είναι πολλές.

Το να ασχολείται κάποιος με τα μικρά και ανώφελα, αφήνοντας στην ύλη και τις απαιτήσεις της προτεραιότητα, είναι εύκολο. Καμιά δυσκολία δε δοκιμάζει κανέναν να ακολουθήσει το δρόμο των σαρκικών απολαύσεων, των κοσμικών απασχολήσεων, των ικανοποιήσεων που ο αμαρτωλός εαυτός μας απαιτεί. Εύκολα λιποτακτεί κανένας από το καθήκον του, γιατί γι' αυτό δε χρειάζεται καμιά προσπάθεια, κανένας αγώνας.

Ενώ μας δημιούργησε ο Κύριος με αυτή την ικανότητα και την τάση να εκτελούμε καθετί που θα συντελούσε στην ευτυχία μας την προσωπική και ομαδική, αβίαστα, ήλθε η παράβαση του Νόμου του Θεού, η αμαρτία, και τα γκρέμισε όλα. Αυτή η αμαρτία μάς παράστησε το κακό

για καλό, το μάταιο και εφήμερο για αξία, το αιώνιο και αληθινό για ψέμα, τη σάρκα και την ύλη για μοναδική πραγματικότητα, το Θεό άδικο και ανάλγητο, την αρετή για ανοησία.

Το άλλο, το καθήκον, η αρετή, η ανθρωπιά, η συμπάθεια και η αγάπη θέλει αγώνα. Και τι κρίμα! Προτιμάμε το εύκολο αδιαφορώντας για το πού μας οδηγεί. Και εγκαταλείπουμε τον αγώνα, μολονότι ξέρουμε πολύ καλά τι απολαύσεις πραγματικές γεύεται κανένας όχι στο τέλος του, μα από το ξεκίνημά του κιόλας.

Έχει πράγματι τις δυσκολίες του, αδελφοί μου, της αρετής και του καθήκοντος ο δρόμος. Δυσκολίες που μόνο με την πίστη μπορεί κανένας να τις υπερνικήσει αποτελεσματικά.

Σ' αυτόν τον αγώνα μας καλεί να αποδυθούμε η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που αρχίζει. Στον αγώνα να βρούμε και να κερδίσουμε τον εαυτό μας μέσα στο στάδιο της αρετής, του καθήκοντος, της συγχωρητικότητας, της αγάπης, της αδελφосύνης.

Είναι μια ευκαιρία ευλογημένη που μας χαρίζει ο Θεός. Ο αγωνιστικός στίβος μας περιμένει.

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Β', σελ. 114.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>